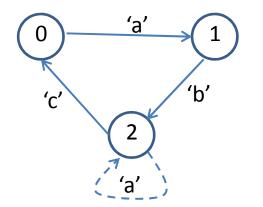
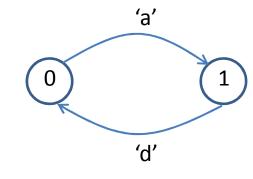
Paralelna kompozicija automata - dodatak

(2,0) -> nema prijelaza

Što ima smisla za zadani sustav?

<u>Paralelna kompozicija automata - dodatak</u>

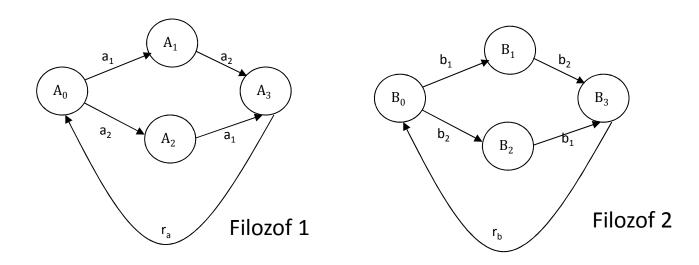
- zajednički događaj e moguć je u stanju paralele ako i samo ako je moguć u odgovarajućim stanjima svih polaznih automata A_i za koje $e \in E_i$
- paralela se računa na temelju Γ i E
- 1. Zajednički događaji definiraju povezanost (spregnutost) među automatima
- 2. Privatni događaji svojstveni su pojedinom automatu i mogu se uvijek dogoditi

Kad se određuje paralelna kompozicija automata, tada je u polaznim automatima u stanju x potrebno razlikovati :

- 1. Zajedničke događaje e_i koji su mogući u stanju x, ali to stanje ne mijenjaju $e_i \in \Gamma(x)$, $f(x,e_i) = x$
- 2. Zajedničke događaje e_j koji nisu mogući u stanju x e_j nije u $\Gamma(x)$

U polaznim automatima potrebno je za svaki zajednički događaj *e* odrediti u kojim je stanjima moguć, ali ne mijenja stanje (u tim stanjima dodati petlju), a u kojim stanjima nije moguć.

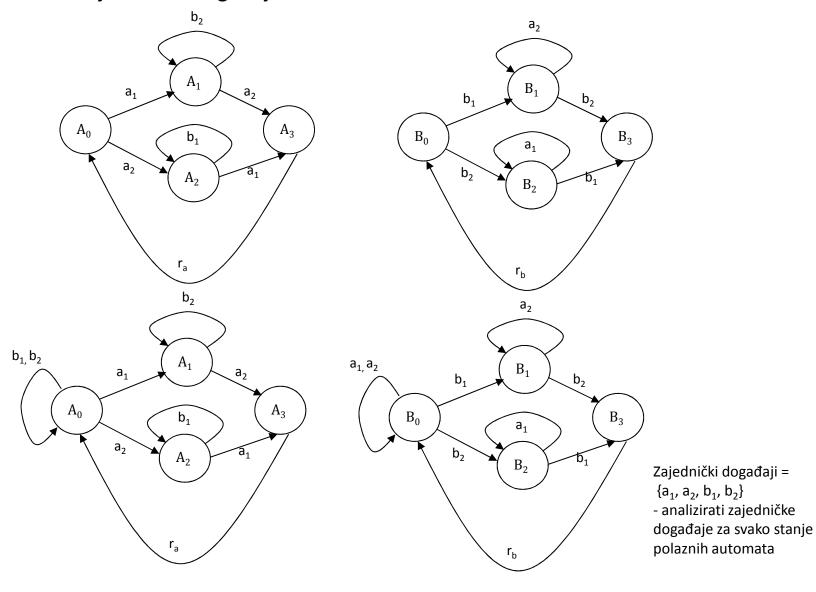
Zadatak - problem filozofa

- paralela ovako definiranih automata ne daje stvarnu sliku sustava (npr. moguće je stanje A_3, B_3)
- ovi automati su u stvarnosti povezani preko zajedničkih resursa (štapića) kojih ima ograničen broj
- kako modelirati povezanost?

Kako modelirati povezanost automata?

1. Pomoću zajedničkih događaja

Kako modelirati povezanost automata?

2. Zasebnim automatima

- svaki štapić opisuje se zasebnim automatom

